

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การกระทำในลักษณะละเมิดสิทธิส่วนตัวด้วยการแอบดู เป็นหนึ่งในพฤติกรรมเบี่ยงเบน อันเป็นปัญหาสำคัญในสังคมยุคดิจิทัล ซึ่งแต่เดิมสังคมไทยมักจะเรียกการกระทำดังกล่าวว่า “ถ้ามอ” ในความหมายถึง การแอบดูผู้อื่นเปลือยกายหรือเปิดเผยร่างกาย โดยมีลักษณะ พฤติกรรมที่เป็นการแอบดูตามรุกฏแจ ตามช่องทางต่าง หรือตามรอยแยกผนัง เป็นต้น ในอดีต สังคมมักมองการกระทำดังกล่าวเป็นเพียงพฤติกรรมที่ก่อความเดือดร้อนรำคาญ แต่ด้วยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของเครื่องมืออุปกรณ์สอดแนมในโลกยุคปัจจุบัน ทำให้กล้องสอดแนม ขนาดจิ๋วหลากหลายรูปแบบ มีให้เลือกซื้อหาได้ตามท้องตลาดในราคาที่ไม่แพงนัก และกล้อง บันทึกรูปภาพขนาดจิ๋วเหล่านี้ รวมทั้งกล้องบนโทรศัพท์เคลื่อนที่ ได้กลายเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ พฤติกรรมการแอบดูในอดีต ได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบไปสู่การ “แอบถ่าย” ซึ่งเมื่อผนวกเข้ากับ เทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารที่สร้างความสะดวกรวดเร็วในการเข้าถึงข้อมูล หรือส่งผ่านข้อมูล ระหว่างกันอย่างง่ายดาย ทั้งทางระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่และระบบอินเทอร์เน็ตแล้ว ภาพแอบ บันทึกรูปภาพซึ่งละเมิดสิทธิส่วนตัวของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เช่น ภาพบันทึกในขณะที่เปลี่ยนเสื้อผ้า ใช้ห้องสุขา หรือมีเพศสัมพันธ์ จึงสามารถถูกเผยแพร่ส่งต่อไปได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด

ผลร้ายอีกด้านหนึ่งของปัญหาการละเมิดสิทธิส่วนตัวด้วยการแอบบันทึกภาพ คือ การ ก่อให้เกิดกระแสความนิยมสื่อลามกในรูปแบบ ”คลิปแอบถ่าย” ขึ้นในสังคม อันเป็นเสมือนการ ข้ำเติมทั้งปัญหาการแอบบันทึกภาพและปัญหาสื่อลามกทางอินเทอร์เน็ต ได้เป็นเหตุบั่นทอน ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของสังคม ซึ่งคลิปแอบถ่ายหนึ่งๆ อาจมีการเผยแพร่ส่งต่อ กันอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง หากปรากฏรายงานข่าวเกี่ยวกับคลิปดังกล่าวต่อสังคม หรือเมื่อ บุคคลในคลิปเป็นผู้ที่มีชื่อเสียง

จากงานศึกษาเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิส่วนตัวของผู้อื่นด้วยการแอบดู มีบันทึกว่าในปี ค.ศ.2004 เมื่อสืบค้นคำว่า “voyeurism” ในเว็บไซต์ Google จะพบผลการค้นหา 730,000 รายการ¹

¹J.M. Metzli, “Voyeur Nation? Changing Definitions of Voyeurism, 1950–2004,” *Harvard Review of Psychiatry* 12 (2004): 127–131.

ต่อมาในปี ค.ศ.2008 มีการบันทึกว่าพบผลการค้นหามากกว่า 2 ล้านรายการ² และปลายปี ค.ศ.2009 เมื่อสืบค้นคำดังกล่าว สามารถพบผลการค้นหาถึง 3.7 ล้านรายการ ต่อมาในกลางปี ค.ศ.2012 พบผลการค้นหาถึง 7.6 ล้านรายการ ซึ่งแม้ตัวเลขดังกล่าวไม่อาจจะสื่อโดยตรงถึงนัยทางสถิติของพฤติกรรมกรรมการละเมิดสิทธิส่วนตัวของผู้อื่นด้วยการแอบดู แต่ก็สะท้อนให้เห็นได้ถึง การเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของปริมาณข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมดังกล่าว

ในส่วนของปริมาณข้อมูลที่เป็นภาษาไทยที่ค้นหาจากเว็บไซต์ Google นั้น พบว่าเมื่อปี ค.ศ.2009 ปรากฏผลการค้นหาคำว่า “ถ้ามอง” จำนวน 67,000 รายการ ส่วนคำว่า “แอบถ่าย” นำไปสู่ผลการค้นหาถึงกว่า 4 ล้านรายการ ต่อมาในปี ค.ศ.2012 พบว่าผลการค้นหาคำว่า “ถ้ามอง” มีจำนวนเพิ่มขึ้นเป็น 526,000 รายการ ส่วนผลการค้นหาคำว่า “แอบถ่าย” ได้เพิ่มจำนวนขึ้นถึง 21.5 ล้านรายการ ทั้งนี้ นอกจากจำนวนผลการค้นหาดังกล่าว จะสะท้อนให้เห็นถึงความรุนแรงของภัยถ้ามองรูปแบบใหม่ หรือภัยจากการแอบถ่าย ผ่านปริมาณข้อมูลที่เพิ่มขึ้นถึงกว่า 5 เท่า ในช่วงเวลาเพียง 3 ปีแล้ว ปริมาณข้อมูลอันมหาศาลดังกล่าว ยังสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างการแอบบันทึกภาพ ที่ได้ผนวกเข้ากับการสื่อสารผ่านระบบอินเทอร์เน็ต อันเป็นช่องทางที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย และเมื่อคำนึงถึงว่า หนึ่งในสี่ของจำนวนผู้เข้าชมเว็บไซต์บนระบบอินเทอร์เน็ตทั้งหมดเป็นเด็กและเยาวชนแล้ว³ ยิ่งชี้ให้เห็นว่าการควบคุมป้องกันไม่ให้เกิดการแพร่กระจายของภาพแอบบันทึกเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นเร่งด่วนของประเทศ

ปัญหาการละเมิดสิทธิส่วนตัวด้วยการแอบบันทึกภาพ หรือพฤติกรรมถ้ามองสมัยใหม่ นอกจากจะถือเป็นภัยร้ายที่คุกคามต่อสิทธิส่วนตัว อันเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่สำคัญของสิทธิมนุษยชนที่ได้รับการยอมรับอย่างเป็นสากล และได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญแล้ว ภัยจากการแอบบันทึกภาพยังได้ส่งผลกระทบต่อสังคมอย่างกว้างขวาง ด้วยการทำลายความสงบสุข บั่นทอนความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย สร้างความหวาดระแวงและความกังวลใจต่อการถูกคุกคามในสิทธิส่วนตัว อันเป็นสิทธิพื้นฐานที่พลเมืองทุกคนควรจะได้รับ ความคุ้มครองจากรัฐเป็นลำดับต้น ผลกระทบที่เกิดต่อสังคมได้สะท้อนผ่านการที่สื่อมวลชนหลายแขนงได้ให้ความสำคัญต่อปัญหานี้ ทั้งการนำเสนอลักษณะปัญหาที่เกิดขึ้น ตลอดจนการนำเสนอวิธีการระมัดระวังป้องกันตนเอง

² Akusdair A. Gillespie, “‘Up-Skirts’ and ‘Down Blouses’: Voyeurism and the Law,” *Criminal Law Review* 5 (2008): 370-382.

³ บริษัท ศูนย์นวัตกรรมอินเทอร์เน็ตไทย จำกัด, ผลสำรวจจากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 24,975 คน ในช่วงระหว่างเดือน สิงหาคม 2008- สิงหาคม 2009 [ออนไลน์], 14 สิงหาคม 2553. แหล่งที่มา http://poll.truehits.net/reports/report_year2009.php

ให้แก่ประชาชน โดยเฉพาะผู้หญิง ในการหลีกเลี่ยงการถูกละเมิดสิทธิส่วนตัวด้วยการแอบบันทึกภาพ

ความเสียหายแก่ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการแอบบันทึกภาพ อาจยกตัวอย่างได้เช่น สมมติว่า นาย ก. และนางสาว ข. ถูกแอบบันทึกภาพขณะมีเพศสัมพันธ์กันภายในโรงแรมแห่งหนึ่ง บุคคลทั้งสองยอมถูกละเมิดสิทธิส่วนตัวในครั้งแรกจากผู้แอบบันทึกภาพ ต่อมาเมื่อมีการนำภาพของบุคคลทั้งสองขณะมีเพศสัมพันธ์ไปเผยแพร่ส่งต่อผ่านระบบอินเทอร์เน็ต สิทธิส่วนตัวของบุคคลทั้งสองก็จะสามารถถูกละเมิดซ้ำแล้วซ้ำเล่าต่อไปได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด ตลอดจนสิทธิส่วนตัวของบุคคลทั้งสองในการเลือกที่จะไม่เปิดเผยร่างกายและพฤติกรรมบางอย่างของตนต่อสาธารณะจะถูกละเมิดทำลาย นอกจากนั้น เนื่องจากภาพบันทึกแอบถ่ายมักจะแฝงไว้ด้วยนัยทางเพศเสมอ ในสายตาของมนุษย์อื่นที่มุ่งแสวงหาความพึงพอใจหรือแรงกระตุ้นทางเพศจากการได้ดูภาพบันทึกนั้น คุณค่าของศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ของ นาย ก. และ นางสาว ข. ย่อมถูกลดทอนลง ให้เหลือเป็นเพียงเครื่องสร้างความบันเทิงทางเพศเท่านั้น เมื่อบุคคลควร จะได้รับความคุ้มครองปกป้องในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และสิทธิในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียง ตลอดจนความเป็นอยู่ส่วนตัว การกระทำใดๆ ที่เข้ามาแทรกแซง ชัดขวาง ลดทอน ในสิทธิส่วนตัวหรือศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลหนึ่งลง จึงควรจะได้รับการตำหนิและลงโทษอย่างเหมาะสม

ในหลายครั้งพบว่า การแอบถ่ายมักเกิดขึ้นตามห้องสุขาสาธารณะ ทั้งการแอบติดตั้งซ่อนกล้องไว้ เช่น เหตุการณ์การแอบถ่ายภายในห้องน้ำของร้านกาแฟชื่อดังกลางสยามแสควร์ ซึ่งเป็นแหล่งของวัยรุ่นนักศึกษา เมื่อปี พ.ศ.2549 และอีกหลายเหตุการณ์ที่ไม่ปรากฏแน่ชัดว่าเป็นห้องสุขาภายในสถานที่ใด ภาพบันทึกแอบถ่ายในลักษณะนี้ มักปรากฏใบหน้า และบริเวณของร่างกายอันพึงสงวน รวมทั้งปรากฏให้เห็นภาพอวัยวะเพศอย่างชัดเจน ซึ่งหลายครั้งไม่สามารถสืบหาผู้กระทำได้ โดยสังคมได้รับรู้เหตุดังกล่าวผ่านการนำเสนอของสื่อมวลชนเมื่อภาพบันทึกเหล่านั้นได้มีการเผยแพร่ในระดับหนึ่งแล้ว ภัยในลักษณะเช่นนี้ นอกจากมุ่งคุกคามในเชิงทางเพศต่อเพศหญิงโดยตรงแล้ว ยังเป็นภัยคุกคามต่อสิทธิส่วนตัวอย่างร้ายแรง เนื่องจากในขณะการใช้ห้องสุขานั้น ย่อมเป็นช่วงเวลาส่วนตัวของบุคคลใดๆ โดยแท้

บางกรณีภาพแอบบันทึกที่ละเมิดความเป็นส่วนตัวนี้ ได้ถูกนำมาใช้ในเชิงข่มขู่บังคับเพื่อให้เหยื่อกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งหากเหยื่อไม่ยินยอมแล้ว ก็จะถูกนำเอาภาพบันทึกดังกล่าวมาเปิดเผยต่อบุคคลที่สาม หรือต่อสาธารณชน ยกตัวอย่างเช่น กรณีนางสาว ง. ถูกอดีตคนรัก ใช้ภาพบันทึกแอบถ่ายขณะในระหว่างการมีเพศสัมพันธ์โดยที่ นางสาว ง. ไม่รู้และไม่ได้ยินยอมให้มีการบันทึกภาพ มาเป็นเครื่องต่อรองแกมบังคับ ไม่ให้บอกเลิกความสัมพันธ์

หรือ กรณี นาย ค. ชายวัยรุ่นคนหนึ่ง หลอกนักเรียนหญิงวัยประมาณ 14 ปี ให้มีเพศสัมพันธ์ และทำการแอบบันทึกภาพไว้ จากนั้นได้นำภาพมาข่มขู่เรียกให้เด็กนักเรียนหญิงคนดังกล่าว มาร่วมหลับนอนอีกหลายครั้ง จนเมื่อในที่สุดนักเรียนหญิงคนดังกล่าวไม่ยอมมาตามคำข่มขู่ ชายคนดังกล่าวก็ได้นำภาพออกเผยแพร่ สร้างความอับอายให้แก่เด็กหญิงจนไม่กล้าไปโรงเรียน ต่อมาเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทำการจับกุม จึงพบว่าชายคนดังกล่าวได้กระทำในลักษณะเดียวกันนี้กับนักเรียนหญิงในวัย 14 -15 นับลีบราย หรือ กรณี นาย ช. อาชีพรับจ้างทั่วไป คอยทำการแอบบันทึกภาพนักเรียนหญิงในขณะที่อาบน้ำตามบ้าน จากนั้นก็จะเขียนจดหมายไปข่มขู่เรียกเงินจากเหยื่อว่าจะนำภาพออกเผยแพร่

แม้ปัญหาการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลด้วยการแอบบันทึกภาพ จะสร้างความรู้สึกหวาดหวั่น กังวลให้แก่สังคมไทย แต่ปัญหาดังกล่าวก็ยังไม่มีการแก้ไขป้องกันอย่างเป็นระบบหรือเป็น รูปธรรม และหลายฝ่ายยังคงมองปัญหาดังกล่าวว่าเป็นเพียงเรื่องเล็กน้อย ทั้งนี้ อาจ เนื่องมาจากการที่การกระทำในลักษณะดังกล่าว ผู้กระทำมิได้กระทำโดยตรงต่อเนื้อตัวร่างกาย ของเหยื่อ และในหลายกรณีผู้กระทำไม่ได้แม้แต่จะมีการเข้าใกล้ตัวเหยื่อ แต่เมื่อพิจารณา ผลกระทบของการกระทำอย่างถ่องแท้ จะเห็นว่า นอกจากการกระทำดังกล่าวเป็นการละเมิด ต่อสิทธิส่วนบุคคลแล้ว ยังได้ก่อผลกระทบต่อสภาพจิตใจอารมณ์ความรู้สึกของเหยื่ออย่างร้ายแรง ในต่างประเทศมีการบันทึกผลกระทบที่เกิดขึ้นกับเหยื่อ โดยทั่วไปพบว่าเหยื่อจะได้รับความ สะเทือนใจอย่างรุนแรง เช่น นักศึกษาหญิงคนหนึ่งในห้องงัก หลังจากพบว่าตนเองถูกแอบติดตั้ง กล้องบันทึกภาพภายในห้องพักของตนภายในหอพักของมหาวิทยาลัย โดยเพื่อนนักศึกษาชาย คนหนึ่ง นักศึกษาหญิงคนดังกล่าวได้เกิดอาการหวาดกลัวที่จะอยู่ในห้องพักของตนและ ไม่สามารถที่จะนอนคนเดียว นอกจากนั้น ยังรู้สึกว่กำลังถูกแอบมองอยู่ทุกครั้งที่กำลังเปลี่ยน เสื้อผ้า หญิงอีกรายที่ตกเป็นเหยื่อการแอบถ่ายในประเทศสหรัฐอเมริกา เกิดพฤติกรรมการทาน อาหารที่ผิดปกติและเลือกใช้ตู้เสื้อผ้าเป็นที่นอน และได้แสดงความคิดเห็นว่าการแอบถ่ายควรมี โทษเช่นเดียวกับการข่มขืน เหยื่ออีกรายที่ประเทศแคนาดาได้ตัดสินใจย้ายที่อยู่จากห้องพัก อพาร์ทเมนต์ซึ่งเป็นที่เกิดเหตุของการถูกละเมิดด้วยการแอบบันทึกภาพจากเพื่อนบ้านเพราะ รู้สึกไม่ปลอดภัย หรือกรณีของนายไทเลอร์ เคลเมนติ นักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในรัฐ นิวเจอร์ซีย์ สหรัฐอเมริกา ได้ฆ่าตัวตายด้วยการกระโดดสะพานจอร์จวอชิงตัน เนื่องจากเพื่อน

ร่วมหอพักได้แอบติดตั้งกล้องบันทึกภาพขณะที่เขากำลังมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนชายในห้องนอนไปเผยแพร่ผ่านทางอินเทอร์เน็ต⁴

หลายประเทศในโลกต่างก็ประสบกับปัญหาการละเมิดสิทธิส่วนตัวด้วยการแอบดูในรูปแบบใหม่ ซึ่งเทคโนโลยีสารสนเทศได้กลายมาเป็นตัวแปรสำคัญที่เป็นเหตุให้การกระทำในลักษณะดังกล่าวสามารถก่อความเสียหายอย่างรุนแรง เป็นภัยคุกคามสำคัญต่อสิทธิความเป็นส่วนตัวรวมทั้งศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของพลเมือง โดยมีมิติของการละเมิดทางเพศและอาชญากรรมเป็นองค์ประกอบของการกระทำ ประเทศทั้งหลายเหล่านั้นจึงได้มีการบัญญัติกฎหมายให้การกระทำในลักษณะละเมิดสิทธิส่วนตัวด้วยการแอบดูเป็นความผิดที่มีโทษทางอาญาที่มีโทษถึงขั้นจำคุก เพื่อป้องปรามและลงโทษต่อการกระทำดังกล่าวอย่างเหมาะสม เช่น ประเทศอังกฤษ ได้บัญญัติไว้ใน The Sexual Offences Act 2003 ประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีการออกกฎหมายของรัฐบาลกลาง Video Voyeurism Act of 2004 เพื่อแก้ไขเพิ่มเติม the US Code ประเทศแคนาดาออกร่างรัฐบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา แก้ไขเพิ่มเติม the Criminal Code of Canada ส่วนประเทศนิวซีแลนด์ บัญญัติไว้ใน Crimes Act 1961 แก้ไขเพิ่มเติมโดย Crimes (Intimate Covert Filming) Amendment Act 2006 เหล่านี้เป็นต้น

สำหรับประเทศไทย แม้จะไม่ปรากฏข้อมูลทางสถิติวิจัยที่จะแสดงให้เห็นถึงจำนวนของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อและความเสียหายที่เกิดต่อสังคมจากพฤติกรรมดังกล่าว แต่จากข่าวที่ปรากฏตามหน้าหนังสือพิมพ์อยู่เป็นระยะ ประกอบกับปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์เคลื่อนที่ในประเทศไทยที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ก็เป็นข้อมูลที่พอจะอนุมานได้ถึงแนวโน้มสภาพปัญหาการละเมิดสิทธิส่วนตัวด้วยการแอบดูในประเทศไทย ซึ่งโดยทั่วไปพบว่า มีลักษณะและสภาพความรุนแรงที่มีได้แตกต่างไปจากที่ปรากฏในประเทศอื่น โดยพบว่าผู้ที่ตกเป็นเหยื่อมักเป็นเพศหญิง สถานที่ในการกระทำอาจเกิดขึ้นที่ใดก็ได้ เช่น ห้องสองล้อ ห้องน้ำ ห้องพัก หรือกระทั่งใต้โต๊ะในสถานที่ทำงาน วิธีการเลือกเหยื่ออาจเป็นได้ทั้งแบบเจาะจงและไม่เจาะจง และตามที่ปรากฏจากข่าวหนังสือพิมพ์นั้น พบว่าผู้ที่ตกเป็นเหยื่อมีทั้งนักเรียน นักศึกษา พนักงานบริษัท ตำรวจหญิง รวมทั้งแพทย์หญิง หรือแม้แต่แม่แต่นักรณรงค์วัยรุ่นชื่อดัง นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาถึงความเป็นไปได้ว่าผู้หญิงที่ตกเป็นเหยื่อโดยส่วนใหญ่ มักอับอายและต้องการหลีกเลี่ยงไม่ให้สังคมร่วมรับรู้ อีกทั้งเมื่อคำนึงถึงว่ายังมีเหยื่ออีกจำนวนมากที่ไม่มีโอกาสรู้ตัวว่าตนเองได้ตกเป็นเหยื่อของการแอบดูหรือแอบถ่าย จึงพอจะคาดประมาณได้ว่า การกระทำละเมิดสิทธิส่วนตัวด้วยการแอบดูและ

⁴The New York Times, *Private Moment Made Public, Then a Fetal Jump* [online], 20 March 2011.

แอบบันทึกภาพที่ปรากฏให้เห็นเป็นชวานั้น น่าจะเป็นเพียงบางส่วนของปัญหาทั้งหมดที่เกิดขึ้นเท่านั้น เหล่านี้ย่อมสะท้อนถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการแก้ไขและบรรเทาความรุนแรงของปัญหาการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลด้วยการแอบดูที่เกิดขึ้นในประเทศไทย

การที่ประเทศไทยยังมิได้มีการบัญญัติให้การละเมิดสิทธิส่วนบุคคลด้วยการแอบดูเป็นความผิดโดยเฉพาะ ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเพื่อจะลงโทษแก่ผู้กระทำ จะต้องอาศัยกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบัน อันได้แก่ พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 และประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งการไม่มีกฎหมายบัญญัติลงโทษการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลด้วยการแอบดูไว้โดยเฉพาะ ย่อมเป็นผลให้การบังคับใช้กฎหมายไม่อาจตอบสนองต่อสภาพปัญหาอย่างเหมาะสม ดังนั้น การศึกษาวิเคราะห์ถึงรูปแบบและการกระทำกรณีการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลด้วยการแอบดู และแนวคิดการคุ้มครองผู้ที่ตกเป็นเหยื่อตามกฎหมายไทยและกฎหมายของต่างประเทศ เพื่อนำมาเป็นแนวทางการบัญญัติการลงโทษการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลด้วยการแอบดูไว้โดยเฉพาะ จะมีผลให้กฎหมายมีบทบัญญัติที่เหมาะสมกับผลร้ายจากการกระทำและตอบสนองต่อสภาพปัญหาในปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงความหมายและลักษณะการกระทำของการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นด้วยการแอบดู รวมทั้งสภาพปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
2. เพื่อศึกษาถึงแนวความคิดและมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำในลักษณะละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นด้วยการแอบดูของต่างประเทศ อันได้แก่ ประเทศอังกฤษ สหรัฐอเมริกา แคนาดา และนิวซีแลนด์
3. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ถึงปัญหาการบังคับใช้กฎหมายและมาตรการทางกฎหมายในปัจจุบันของประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับการกระทำในลักษณะละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นด้วยการแอบดู
4. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ถึงแนวทางการพัฒนากฎหมายของประเทศไทย ให้สามารถตอบสนองต่อสภาพปัญหาของการกระทำในลักษณะละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นด้วยการแอบดูที่เกิดขึ้นในปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม

1.3 สมมติฐานของการศึกษาวิจัย

การบัญญัติให้การกระทำในลักษณะละเมิดสิทธิส่วนตัวของผู้อื่นด้วยการแอบดูเป็นความผิดไว้โดยตรง จะเป็นประโยชน์ต่อการคุ้มครองสิทธิความเป็นส่วนตัวของประชาชนทั้งหลาย ตลอดจนคุ้มครองความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนได้

1.4 ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้จะมุ่งศึกษาถึงแนวความคิด และวิเคราะห์กฎหมายที่เกี่ยวกับการกระทำในลักษณะละเมิดสิทธิส่วนตัวของผู้อื่นด้วยการแอบดูและแอบบันทึกภาพ เฉพาะกรณีการแอบดูและแอบบันทึกภาพที่เผยให้เห็นถึงบริเวณเนื้อตัวร่างกายอันพึงสงวนและปกปิดของบุคคลอื่น หรือในกรณีที่การกระทำมีความเกี่ยวข้องกับนัยทางเพศ โดยที่เหยื่อของการกระทำไม่รู้ตัวและไม่ให้ความยินยอม ในการศึกษาจะทำการพิจารณาถึงความหมาย ลักษณะ และรูปแบบของการกระทำ รวมทั้งมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระทำในลักษณะดังกล่าว และโทษที่ผู้กระทำจะได้รับ เพื่อนำมาวิเคราะห์หาแนวทางที่จะนำมาบังคับใช้กับการกระทำละเมิดสิทธิส่วนตัวด้วยการแอบดูในเกิดขึ้นในประเทศไทย

1.5 วิธีการดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยเน้นการศึกษาวิจัยทางเอกสาร (Documentary Research) โดยศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์แนวคิดทางด้านกฎหมาย ซึ่งจะได้มาโดยการค้นคว้าจากหนังสือ บทความ วารสาร จุลสาร เอกสารเผยแพร่ของหน่วยงานรัฐบาลและเอกชนต่าง ๆ รายงานการสัมมนา รายงานการวิจัย และนำวิธีวิจัยสนาม (Field Research) โดยการสัมภาษณ์ (Interview) เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาใช้ประกอบ เพื่อนำเอาข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์และหาข้อสรุป

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความหมายและลักษณะการกระทำของการละเมิดสิทธิส่วนตัวของผู้อื่นด้วยการแอบดู รวมทั้งผลกระทบจากการกระทำดังกล่าว
2. ทำให้ทราบถึงแนวความคิดและมาตรการทางกฎหมายในต่างประเทศเกี่ยวกับการกระทำในลักษณะละเมิดสิทธิส่วนตัวของผู้อื่นด้วยการแอบดู

3. ทำให้ทราบถึงปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายและมาตรการทางกฎหมายในปัจจุบันของประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับการกระทำในลักษณะละเมิดสิทธิส่วนตัวของผู้อื่นด้วยการแอบดู

4. ทำให้ทราบถึงผลการศึกษาวិเคราะห์และเปรียบเทียบกฎหมายในต่างประเทศและกฎหมายของประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับการกระทำในลักษณะละเมิดสิทธิส่วนตัวของผู้อื่นด้วยการแอบดู ซึ่งจะนำมาใช้อาศัยเป็นฐานในการพิจารณาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนากฎหมายของประเทศไทย เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม